

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-160 (19)/14/15/TN

Warszawa, dnia 20.02.2015 r.

DECYZJA nr DNR-1/13/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183) oraz art. 33a ust. 3 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 i art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106, z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586 oraz z 2014 r. poz. 1662), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej dostarczania przez Andrzeja Półkośnika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą APEX w Białymstoku bluz CHILLS oraz bluz Mir egal!!, o których zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają wymagań bezpieczeństwa, zakończonej decyzją nr DNR-1/117/2014 z dnia 22 grudnia 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 5 stycznia 2015 r. przedsiębiorca Andrzej Półkośnik prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą APEX w Białymstoku (strona postępowania), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) nr DNR-1/117/2014 z dnia 22 grudnia 2014 r.

Dowód: wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 5 stycznia 2015 r., k. 24 -25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, iż przedsiębiorca Andrzej Półkośnik prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą APEX w Białymstoku naruszył art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106, z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586 oraz z 2014 r. poz. 1662), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”. W związku z powyższym, na podstawie art. 33a ust. 3 pkt 1 wskazanej ustawy, Prezes UOKiK nałożył na tego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 000 zł.

Nie zgadzając się z powyższym rozstrzygnięciem przedsiębiorca Andrzej Półkośnik prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą APEX w Białymstoku we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniósł o anulowanie lub znaczące zmniejszenie nałożonej na niego kary pieniężnej. Strona postępowania oświadczyła, że współpracuje z Inspekcją Handlową i producentami nie dopuszczając do wprowadzania na rynek produktów które nie są bezpieczne. Podkreśliła, że kontrola Inspekcji Handlowej wykazała posiadanie przez nią jedynie dwóch sztuk produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, które pochodziły z dostawy z 2010 r. i wyjaśniła, że są to produkty pochodzące ze zwrotów od jej odbiorców.

W związku ze złożonym wnioskiem, Prezes UOKiK pismem z dnia 14 stycznia 2015 r. zwrócił się do Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o zajęcie stanowiska w sprawie. W odpowiedzi, pismem z dnia 21 stycznia 2015 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oświadczył, że pobrane do badań i zakwestionowane ze względu na niespełnianie ogólnych wymagań bezpieczeństwa bluzy CHILLS oraz bluz Mir egal!! zostały wytypowane ze znajdujących się w hurtowni strony postępowania produktów oferowanych do sprzedaży.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 14 stycznia 2015 r., k. 26 akt postępowania Prezesa UOKiK,
pismo Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 21 stycznia 2015 r., k. 29-30 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 16 stycznia 2015 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o doprecyzowanie, czy zakwestionowane przez Inspekcję Handlową w toku kontroli w 2014 r. produkty zostały zwrócone przez jej dostawców, a jeśli tak – o przekazanie potwierdzających to dowodów. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się, przed wydaniem decyzji, ze

zgromadzonymi aktami sprawy oraz o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 16 stycznia 2015 r., k. 27-28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania w piśmie z dnia 14 lutego 2015 r. oświadczyła, że w dniu 20 marca 2013 r. otrzymała zwrot bluz od jednego ze swoich dystrybutorów. Wśród nich znajdowało się sześć produktów przeznaczonych dla małych dzieci. Strona postępowania ponownie podkreśliła incydentalność i przypadkowość zaistniałego zdarzenia.

Dowód: pismo strony postępowania z dnia 14 lutego 2014 r., k. 32-35 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko Sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak i celowość oraz słuszność rozstrzygnięcia.

Wnioskiem z dnia 5 stycznia 2015 r. strona postępowania zwróciła się do Prezesa UOKiK o anulowanie lub znaczące zmniejszenie nałożonej na nią kary pieniężnej. W opinii strony postępowania, przemawiającym za tym argumentem jest świadomość ciężących na nią jako dystrybutorze produktów obowiązków i współpraca z Inspekcją Handlową i producentami. Strona podniosła także, że zakwestionowane w trakcie kontroli w 2014 r.

przez inspektorów reprezentujących Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej produkty pochodziły z dostawy z 2010 r.

W opinii Prezesa UOKiK, zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma fakt, czy zakwestionowane przez Inspekcję Handlową bluzy były dostarczane konsumentom, a nie data ich zakupu przez stronę postępowania. Zgodnie bowiem z art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK może nałożyć na dystrybutora karę pieniężną za dostarczanie produktów, o których wie, lub o których powinien wiedzieć, że nie spełniają wymagań bezpieczeństwa. Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oświadczyła, że produkty te „zostały znalezione przez pracowników magazynowych”, co wzbudziło wątpliwości Prezesa UOKiK co do tego, czy były one dostarczane (przeznaczone do wprowadzenia na rynek). Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w odpowiedzi na skierowane w związku z tym zapytanie w piśmie z dnia 21 stycznia 2015 r. jednoznacznie stwierdził, że produkty te były wyłożone na regałach, do których swobodny dostęp mają także kontrahenci strony postępowania. Analogiczna informacja znajdowała się także w dokumentach sporządzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku kontroli, z którymi zapoznała się strona postępowania i które podpisała, nie wnosząc zastrzeżeń.

Należy także zauważyć, że wbrew twierdzeniu strony postępowania w toku kontroli która miała miejsce w październiku 2014 r. zakwestionowano łącznie nie dwie sztuki bluz, a sześć. Były to nie tylko bluzy CHILLS i Mir egal!! (łącznie trzy egzemplarze), wprowadzone na polski rynek przez przedsiębiorcę Krystynę Zygmuntowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „KRYMARK” w Łodzi, ale także bluza model ZPN 822r. 122, kod EAN 5904906382213, bluza ZP 36 r. 122, kod EAN 5904906303614 i bluza model ZP 967 r. 122, kod EAN 5904906396715, wprowadzone na polski rynek przez Zakład Konfekcyjny „Bracia Kilian” sp. j. S.J.R. Kilian, W. Kilian, A. Kilian z siedzibą w Koluźkach.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania stwierdziła ponadto, że zakwestionowane bluzy pochodziły ze zwrotów od jej odbiorców. Prezes UOKiK zwrócił się do niej o przekazanie potwierdzających ten fakt dowodów, np. faktur sprzedaży i faktur korygujących. Strona postępowania w piśmie z dnia 14 lutego 2015 r. oświadczyła, że produkty te zostały zwrócone przez jednego z jej dystrybutorów na podstawie faktury korygującej z dnia 20 marca 2013 r. Odnosząc się do tych wyjaśnień należy w pierwszej kolejności zauważyć, że na przedstawionej fakturze w poz. 1 i 2 rzeczywiście widnieją bluzy, jednakże bez jakichkolwiek oznaczeń umożliwiających ich identyfikację, a w szczególności

rozmiar. Ponadto, w obu przypadkach zwrócono po siedem egzemplarzy bluz (w toku kontroli Inspekcja Handlowa zakwestionowała sześć sztuk produktów). Wyjaśnienia strony postępowania w świetle przekazanych przez nią dowodów budzą więc wątpliwości, zwłaszcza biorąc pod uwagę okoliczność, iż faktura na którą się powołuje została wystawiona przed niespełna dwoma latami.

Niezależnie jednak od powyższego należy zwrócić uwagę na fakt, że przekazana faktura korygująca z dnia 20 marca 2013 r. stanowi dowód na to, iż strona postępowania wprowadziła w błąd producenta bluz – Krystynę Zygmuntowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. KRYMARK w Łodzi. W dniu 22 marca 2013 r., w odpowiedzi na skierowane zapytanie poinformowała bowiem tego przedsiębiorcę, że nie posiada bluz „zawierających niebezpieczny sznurek”. Tym samym strona postępowania uniemożliwiła wytwórcy bluz wycofanie z rynku produktów które nie były bezpieczne. Jednocześnie zachowanie strony postępowania stoi w sprzeczności z podnoszonym przez nią argumentem o współpracy z producentami.

Prezes UOKiK nie może także uwzględnić argumentu strony postępowania o tym, że „nie dopuściła” aby żadna nowa dostawa bluz posiadała sznurki, gdyż nie jest w stanie stwierdzić, by faktycznie strona postępowania otrzymała produkty o takich cechach. Odnosząc się do argumentu dotyczącego zwrotu wytwórcy bluz w 2013 r. należy natomiast zauważyć, że był on efektem wezwania skierowanego przez tego przedsiębiorcę do strony postępowania. Ponadto, jak wynika z przekazanych przez stronę postępowania dowodów, nie zwróciła wszystkich posiadanych produktów.

Po ponownym przeanalizowaniu sprawy, Prezes UOKiK nie dopatrył się podstaw do przychylenia się do wniosku strony postępowania. W niniejszej sprawie bezspornym jest, że zakwestionowane przez Inspekcję Handlową bluzy nie spełniały ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Nie ulega także wątpliwości, że strona postępowania była świadoma ciężących na niej obowiązków. Okoliczności te zostały przyznane przez stronę postępowania. Z przekazanych przez Inspekcję Handlową informacji, a także z dokumentacji zgromadzonej w toku kontroli (dokumenty zostały podpisane przez stronę postępowania) wynika także, że produkty które nie spełniały wymagań bezpieczeństwa były przeznaczone do wprowadzenia do obrotu. Tym samym zaistniały przesłanki do nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej o której mowa w art. 33a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej jest uzasadnione tym bardziej, że dostarczane przez nią produkty były przeznaczone dla dzieci, a więc grupy konsumentów

która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - podlega szczególnej ochronie.

Prezes UOKiK wydając zaskarżoną decyzję uwzględnił stopień i okoliczności naruszenia przez stronę postępowania ciążyących na niej obowiązków. Jest to już druga kontrola, w toku której inspektorzy Inspekcji Handlowej zakwestionowali bezpieczeństwo produktów dostarczanych przez stronę postępowania. Określając wysokość kary, Prezes UOKiK uwzględnił i potraktował jako okoliczność łagodzącą niewielką ilość posiadanych przez nią produktów które nie były bezpieczne. W opinii organu nadzoru, kara ta spełni swój cel prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę w toku postępowania odwoławczego zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, które uzasadniają zarówno nałożenie na stronę kary pieniężnej jak i jej wysokość. Odnosząc się do ustalonej wysokości kary pieniężnej, należy ponownie podkreślić, iż określono ją na niskim poziomie (2% maksymalnej wysokości kary przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów), a przy określaniu jej wysokości Prezes UOKiK uwzględnił zarówno okoliczności obciążające, jak i łagodzące.

W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr DNR-1/117/2014 z dnia 22 grudnia 2014 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia.

Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa

UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa
51101010100078782231000000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
Zastępcą Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

Andrzej Półkośnik APEX
ul. Rumiankowa 12
15-665 Białystok